

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/83/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613207467
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7613207467.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: S. R. L., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. Š. R.Ľ., R. XXX/XX, proti žalovaným v 1. rade: MPC CESSI, a.s., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Mlynská 22, IČO: 31 651 445 a v 2. rade: MPC PLUS spol. s r.o., so sídlom tamtiež, IČO: 31 706 304, obaja právne zastúpení Advokátskou kanceláriou Brösl & Čentík s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, IČO: 50 560 611, v konaní o vydanie hnutelných vecí, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11.12.2020 č. k. 4C/146/2013-405 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9.2.2021 č. k. 4C/146/2013-435, takto

rozhodol:

Mení napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku V. tak, že žalovanému v 1. rade priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10%.

Žalovanému v 1. rade priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozhodol nasledovne:

I. Súd konanie o vydanie vecí:

- pánska spoločenská obuv veľkosť 43 (položka 13)
- pánska obuv športová veľkosť 43 (položka 14)
- pánska obuv spoločenská, veľkosť 43 (položka 15)
- 12 ks príbory (položka 28)
- 4 ks kuchynské nože (položka 29)
- sólo kuchynské hrnce 5 ks (položka 30)
- 1 ks nástenné hodiny (položka 40)
- 1 ks bezsáčkový vysávač zn. Orava (položka 1) zastavuje.

II. Súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietá.

III. Žalovaný v 1. rade je povinný vydať žalobcovi:

- cestný bicykel zn. neznámej - (položka 7)
- pumpa na bicykel - (položka 8)
- župan pánsky veľkosť XL (položka 10)
- domáce pánske oblečenie - veľkosť XL (položka 11)
- joggingová súprava pánska - veľkosť L (položka 12)
- pánska obuv športová - veľkosť 43 (položka 16)
- pánska obuv športová - veľkosť 43 (položka 20)
- koberec vlnený rozmer 3 m x 3 m (položka 9)

- koberec rozmer 2 m x 2 m (položka 17)
- koberec rozmer 4 m x 1 m (položka 18)
- pánske nohavice jeans - veľkosť XL (položka 21)
- 3-sada cestovných tašiek - počet kusov v každej sade 4 (položka 23)
- 30 ks porcelánových tanierov (položka 27)
- kancelárske potreby - 5 ks zošitov formát A4, 10 ks perá, 3 balenia kancelárskeho papiera, 3 ks spínacie strojčeky, 4 ks náplne do spínacieho strojčeka, 3 ks pravítka, 5 ks gúm, 4 sady fixy zvýrazňovacie (položka 31)
- vyklápacia válenda s úložným priestorom (položka 35)
- vankúš, paplón, posteľná bielizeň, posteľná plachta (položka 36)
- spací vak múmiový (položka 37)
- kuchynský sporák liatinový (položka 43)
- kuchynský nábytok - kredenc (položka 44)
- kuchynský stôl a 2 ks stoličky (položka 45)
- stena nábytková (položka 46)
- 2 ks skrine - šatníky (položka 47)
- 2 ks čalúnené kreslá (položka 48)
- kancelársky stôl (položka 59)

IV. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

V. Súd náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade nepriznáva.

VI. Žalovanému v 2. rade sa priznáva plná náhrada trov konania.

VII. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným vydania hnuiteľných vecí špecifikovaných v žalobe, eventuálne zaplata náhrady škody vo výške 4 792,34 € s odôvodnením, že žalobca dňa 28.12.2012 zistil, že v dňoch 16.12.2012 až 28.12.2012 sa zamestnanci žalovaného v 1. rade bez zákonného dôvodu vlámali do bytu č. 2 na adrese Mlynská 18, Spišská Nová Ves a bez jeho súhlasu a vedomia odcudzili z bytu hnuiteľné veci špecifikované v petite žaloby, ktoré sú jeho vlastníctvom. Poukázal tiež na nesúhlasné stanovisko žalovaných so žalobou, keď uviedli, že žalobca napriek niekoľkým výzvam mal v predmetnom byte uskladnené svoje veci, ktoré odmietol vypratať. Preto žalovaný v 2. rade tieto veci uskladnil vo svojom sídle a žalobcu vyzval listom zo dňa 25.4.2013 na ich prevzatie. Súčasne sa bránili tým, že zoznam vecí uvádzaných žalobcom nezodpovedá hnuiteľným veciam, ktoré sa v byte nachádzali a boli uložené v sídle žalovaného v 2. rade. Navyše žiadna zákonná úprava neukladá žalovanému v 2. rade, aby uskladnené veci dopravil do miesta bydliska žalobcu, je však pripravený poskytnúť súčinnosť pri ich prevzatí v mieste sídla žalovaného v 2. rade, kde sú uskladnené. Na základe uvedeného navrhli žalobu zamietnuť.

3. Po vykonanom dokazovaní a poukaze na § 126 ods. 1 a 2 OZ súd mal za preukázané, že žaloba nie je v plnom rozsahu opodstatnená. V priebehu konania zobrať žalobca so súhlasom žalovaných žalobu späť, pokiaľ sa týka vydania vecí popísaných v bode I. výroku súdu, preto súd konanie v tejto časti podľa § 144 a nasl. CSP zastavil. Predmetom sporu preto zostalo vydanie vecí popísaných v žalobe od oboch žalovaných, pričom ide o nárok vlastníka na súdnu ochranu. Žaloba na vydanie vecí predpokladá, že iná osoba neoprávnené, t.j. bez právneho dôvodu zadržáva vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Žalovaný v 2. rade je vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorých sa predmetné hnuiteľné veci mali nachádzať, respektíve sa nachádzajú, súčasne žalovaný v 1. rade je nájomcom týchto priestorov, ktorá skutočnosť nebola sporná. Súdu bolo známe právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1C/75/2013 o neplatnosť kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. 2, Mlynská 18, Spišská Nová Ves, súpisné č. 269 a spoločných častí zariadení domu a o určenie predkupného práva žalobcu k predmetnému bytu, vlastníkom ktorej sa stal žalovaný v 2. rade a nájomcom, ktorého sa na základe nájomnej zmluvy stal žalovaný v 1. rade. Spor sa viedol medzi totožnými stranami sporu a v tom čase už bolo právoplatne rozhodnuté o vypratání bytu v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/18/2008. Oprávnenie nakladať s nehnuteľnosťou na základe nájomnej zmluvy prešlo na žalovaného v 2. rade, ktorý v spore sp. zn. 4C/18/2008 inicioval vypratanie bytu žalobcu,

ktorej žalobe bolo vyhovené a rozsudok nadobudol právoplatnosť 22.12.2009. Teda je jednoznačné, že žalovaný v 2. rade nie nositeľom povinností vyplývajúcich z tejto žaloby, nemá vecnú a pasívnu legitimitáciu, a preto súd žalobu voči nemu ako neopodstatnenú zamietol. Naopak žalovaný v 1. rade je nositeľom týchto povinností, čím má vecnú pasívnu legitimitáciu v spore. Súd poukázal na to, že celý problém sporu spočíva v požiadavke žalobcu, aby mu žalovaný veci dopravil do miesta bydliska žalobcu. Pokiaľ sa týka žalobou uplatnených položiek na vydanie vecí, preukázanie skutočnosti, že žalovaný v 1. rade tieto veci zadržiava, zaťažovalo žalobcu. V bodoch 39. až 45. urobil závery z výsluchu vypočutých svedkov a v bode 46. poukázal na fotodokumentáciu pripojenú do spisu zo strany žalovaného a CD z vypratávania bytu. Poukázal tiež na to, že žalovaní na č.l. 88 spisu predložili súpis huteľných vecí: rýchlovarná kanvica zn. Sencor, predpokladaná položka č. 2, cestný bicykel, predpokladaná položka č. 7, pumpa na bicykel, predpokladaná položka č. 8, župan pánsky, predpokladaná položka č. 10, domáce pánske oblečenie, predpokladaná položka č. 11, 12, rôzna pánska obuv, predpokladaná položka č. 13, 16, 20, rôzne koberce, predpokladaná položka č. 9, 17, 18, pánske nohavice, predpokladaná položka č. 21, sada cestovných tašiek, predpokladaná položka č. 23, 30 ks porcelánových tanierov, predpokladaná položka č. 27, rôzne kancelárske potreby, predpokladaná položka č. 31, válenda, predpokladaná položka č. 35, vankúš, paplón, posteľná bielizeň, predpokladaná položka č. 36, spací vak, predpokladaná položka č. 37, kuchynský sporák, predpokladaná položka č. 43, rôzny nábytok, predpokladaná položka č. 44, 45, 46, 47, 48, 49 s tým, že položky uplatnené v žalobe č. 1, 14, 15, 19, 28, 29, 30 a 40 si žalobca prevzal dňa 13.2.2014 a huteľné veci uvedené pod položkami č. 3-6, 22, 24-26, 32-34, 38-39, 41-42, 50-53 sa v byte nenachádzali. Položka - rýchlovarná kanvica je identifikovaná ako zn. Sencor, pričom v žalobe je uvedená ako zn. Philips, to znamená, že žalobca označil v žalobe úplne inú vec. Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie súd zaviazal žalovaného v 1. rade vydať žalobcovi veci špecifikované v bode III. výroku súdu. Vo vzťahu k ostatným huteľným veciam súd konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, a preto žalobu v prevyšujúcej časti ako neopodstatnenú zamietol.

4. V bodoch 52. až 55. súd zdôvodnil, z akých dôvodov zamietol realizovať návrhy na doplnenie dokazovania a tiež sa vysporiadal s námietkou zaujatosti žalobcu vznesenou podaním z 11.12.2020 voči konajúcej sudkyňi s konštatovaním, že nie sú naplnené zákonné dôvody pre vznesenie tejto námietky zaujatosti, na ktorú súčasne z tohto dôvodu neprihliadol.

5. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný v 2. rade bol v konaní úspešný a preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania s tým, že dôvody pre aplikáciu § 257 CSP súd nezistil.

6. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade (správne žalovaným v 1. rade, poznámka odvolacieho súdu) rozhodol podľa § 255 ods. 2 s použitím § 256 ods. 1 CSP. Poukázal pritom na to, že nebol to žalovaný v 2. rade, ktorý spôsobil tento súdny spor, pretože vyzýval žalobcu na prevzatie huteľných vecí, čo samotný žalobca podmieňoval ich doručením do miesta trvalého bydliska žalobcu, čo v danom prípade z pohľadu súdu je priečiace sa logike. Zároveň súd zohľadnil pomer úspechu a neúspechu strán sporu a ich náhradu stranám nepriznal.

7. Proti predmetnému rozsudku v časti jeho výroku V. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 1. rade, t.j. v časti výroku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. V prvom rade poukázal na to, že súd v súvislosti s týmto výrokom vo svojom odôvodnení nesprávne namiesto žalovaného v 1. rade uvádza žalovaného v 2. rade. Poukázal na § 470 ods. 1, § 355 ods. 1, § 357 písm. m), § 362 ods. 1, § 365 ods. 1 CSP a § 8 zákona č. 62/2020 Z.z. V ďalšom zhrnul, že žalobca sa predmetnou žalobou dožadoval vydania huteľných vecí špecifikovaných v žalobe v počte položiek 53, eventuálne zaplata náhrady škody vyčíslenej vo výške 4 792,34 €, pričom žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.12.2012 zistil, že v rozhodných dňoch sa zamestnanci žalovaného v 1. rade bez údajne zákonného dôvodu vlámali do bytu č. 2 nachádzajúcom sa v Spišskej Novej Vsi na adrese Mlynská 18 a bez jeho súhlasu a vedomia vypratali z bytu huteľné veci, ktorých je vlastníkom. Vlastníkom predmetného bytu bol a stále je žalovaný v 2. rade, ten mal však uzatvorenú nájomnú zmluvu na tento byt s prenajímateľom - žalovaným v 1. rade ako s nájomcom, čo v konaní bolo preukázané. Žalobca tento byt užíval na základe podnájomného vzťahu so žalovaným v 1. rade. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade zanikol a žalobca dobrovoľne predmetný byt nevypratol napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu o vypratání bytu, čo žalobca v konaní potvrdil. Žalovaní so žalobou od počiatku nesúhlasili najmä z dôvodu, že v zásade vznik celého sporu zaviniť žalobca, ktorý napriek niekoľkým výzvam mal v byte uskladnené veci, ktoré odmietol vypratať. Žalovaný v 2. rade preto tieto

veci uskladnil vo svojom sídle a písomne žalobcu vyzval k prevzatíu. Žalobca však trval na dovezení týchto vecí do miesta svojho trvalého bydliska. Zoznam vecí, ktorých vydania sa žalobca domáhal, v časti nezodpovedal hnutelným veciam, ktoré sa v byte nachádzali, a ktoré boli z bytu vypratane, čo bolo preukázané aj dôkazmi predloženými žalovanými, ktorí celý proces vypratania bytu zdokumentovali vrátane jednotlivých hnutelných vecí. Žalovaní teda nikdy nepopreli, že z bytu boli hnutelné veci žalobcu vypratane a v konaní boli súčinní. Bolo v ich záujme, aby si žalobca tieto veci prevzal, čo uviedli aj v konaní pred súdom a čo vyplývalo aj z ich konania ešte pred podaním žaloby. Dlhoročným uskladňovaním hnutelných vecí žalobcu na strane žalovaného v 1. rade a taktiež žalovaného v 2. rade vznikli zbytočné náklady. Zároveň už v konaní pred súdom prvej inštancie uviedli, že nemajú vedomosť o akejkoľvek zákonnej povinnosti, ktorá by ukladala dopraviť uskladnené veci do miesta bydliska žalobcu. Na prípadnú existenciu takejto povinnosti nepoukázal ani konajúci súd. Aktuálne sú hnutelné veci umiestnené v unimobunke vo vlastníctve žalovaného v 1. rade, čo bolo v konaní preukázané. Z toho dôvodu žalovaný v 1. rade bol zaviazaný rozsudkom k vydaniu týchto vecí. Uvedené však medzi účastníkmi konania sporné v zásade nebolo. Po odcitovaní § 255 ods. 2 a § 256 ods. 2 CSP poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 9.1.2014 sp. zn. 3 MCdo/46/2012, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či existujú dôvody hodné osobitého zreteľa, na ktoré treba pri rozhodovaní o trovách výnimočne prihliadnuť. Ide nielen o dôvody v zákone výslovne uvedené, ale aj ďalšie dôvody. Za takéto súdna prax považuje predovšetkým osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, teda nielen na strane toho, komu má byť uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Súd musí pri rozhodovaní zohľadniť tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, ako aj procesný postoj účastníka konania, ktorému má byť uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Ďalej uviedol, že z ustanovení CSP tiež vyplýva, že je potrebné, aby konajúci súd pri rozhodovaní o priznaní nároku na náhradu trov konania riešil okrem iného aj zavinenie, ktoré vzniklo u niektorej zo strán konania. V otázke rozhodovania o trovách konania v prípade späťvzatie žalobného návrhu takéto konanie zaviniť žalobca. Z procesného hľadiska má v danom prípade nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu žalovaný. V zmysle uvedeného si opätovne dovolil upozorniť na to, že dôvodom podania žaloby nebolo pochybenie na strane žalovaných, ktorí od vzniku celej tejto situácie prejavovali vôľu vydať žalobcovi hnutelné veci, ktoré boli z predmetného bytu vypratane. Vyriešenie vzniknutej situácie v zásade od počiatku komplikoval žalobca. Tiež poukázali na to, že súd rozhodol o povinnosti vydať len tie veci, u ktorých bolo preukázané, že ich žalovaný v 1. rade má u seba. Okrem uvedeného aj sám súd prvej inštancie potvrdil, že žalobca spôsobil prieskum v konaní, najmä tým, že sa pojednávaní nezúčastňoval, aj keď vždy svoju neúčast' ospravedlnil, no dôvody opakujúcej sa neúčasti postupne vyvolávali v žalovaných dojem, že zrejme smerujú k účelovému oddialeniu rozhodnutiu súdu prvej inštancie. V konečnom dôsledku sa tak navyšovali trovy najmä žalovaným, ktorí boli v konaní aktívni a pojednávaní sa zúčastňovali prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Súd správne konštatoval v bode 66. odôvodnenia rozsudku, že v súvislosti s trovami konania poukazuje na to, že nebol to žalovaný 2/ (pozn. zrejma chyba v písaní), ktorý spôsobil tento súdny spor, pretože vyzýval žalobcu na prevzatie si hnutelných vecí, čo samotný žalobca podmieňoval ich doručením žalobcovi žalovaným do miesta trvalého bydliska žalobcu, čo je v danom prípade z pohľadu súdu priečiace sa logike. Na strane druhej odvolateľ mal za to, že súd nedospel k správnejmu záveru, keď určil, že zohľadnil pomer úspechu a neúspechu strán sporu a ich náhradu stranám nepriznal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a teda, že v zásade celé konanie zaviniť žalobca, zároveň v konaní došlo k späťvzatiu časti žaloby, ďalej žalobca svojim konaním oddiaľoval rozhodnutie súdu prvej inštancie, no najmä žalovaný v 1. rade bol v časti úspešný, a to vo výroku I. a IV. rozsudku (nakoľko žalobca v časti žaloby neunesol dôkazné bremeno), je toho názoru, že súd dospel k nesprávnejmu záveru vo výroku V. rozsudku, keď určil, že nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Preto v súlade s § 388 CSP navrhol, aby odvolací súd rozsudok vo výroku V. zmenil tak, že nárok na náhradu trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného v 1. rade priznáva žalovanému v 1. rade.

8. Iné podania v odvolacom konaní dané neboli.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v 1. rade ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. rade je dôvodné.

10. Predmetom odvolacieho prieskumu v napadnutom rozsudku je výlučne výrok V., t.j. výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, na základe čoho rozsudok v ostatnom

rozsahu t.j. jeho výroky I., II., III., IV., VI. a VII., nadobudli právoplatnosť a neboli podrobené odvolaciemu prieskumu.

11. Odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že odvolateľ v súvislosti s uvedením odvolacích dôvodov podaného odvolania poukázal na ust. § 365 ods. 1 CSP v celom jeho znení súčasne bez toho, aby konkretizoval, v čom majú jednotlivé odvolacie dôvody vymenované v § 365 ods. 1 CSP spočívať. Výnimku tvorí tá časť odvolania, v ktorej odvolateľ vo vzťahu k namietanému výroku V. napadnutého rozsudku vyjadril nesúhlas s právnym posúdením veci v časti týkajúcej sa náhrady trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a odvolateľom, teda uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keď podstatou jeho odvolania je názor, že súd nedospel k správneému záveru, keď určil, že zohľadnil pomer úspechu a neúspechu strán sporu a ich náhradu stranám nepriznal, pričom mal za to, že sú tu okolnosti a dôvody, súčasne zavinenie na strane žalobcu, na základe čoho v konečnom dôsledku navrhol odvolaciemu súdu zmeniť napadnutý výrok tak, že nárok na náhradu trov konania vo vzťahu žalobca a žalovaného v 1. rade priznáva žalovanému v 1. rade.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP bol naplnený. Súd pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade síce správne aplikoval § 255 ods. 2 CSP s použitím § 256 ods. 1 CSP, avšak vyvodil z nich nesprávne právne závery.

14. Podľa ust. § § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Podľa ust. § § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho podstaty, keď strany sporu stoja proti sebe a je na mieste, aby strana, ktorá v spore so svojim nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany.

17. Predovšetkým pokiaľ ide o náhradu trov konania, uplatňuje sa zásada úspechu v spore, ktorá je premietnutá v § 255 CSP, a ktorá znamená zodpovednosť za výsledok sporu, takže pokiaľ výsledkom sporu je neúspech jednej strany sporu, znamená to v kontexte náhrady trov jej povinnosť nahradiť v spore tú stranu sporu, ktorá v konaní bola úspešná a ktorej súčasne v súdnom konaní vznikli trovy konania. Rozhodujúcim bude pritom pomer (miera) úspechu a na to, aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí ísť o prevažujúci úspech, teda po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostane ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu. V prípade, že sa v spore navzájom vyvážia úspech a neúspech, náhrada trov sa spravidla neprizná žiadnej zo strán sporu.

18. V prípade zastavujúceho konania (čo i len z časti) sa namiesto zásady úspechu vo veci uplatňuje zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie v podobe § 256 ods. 1 CSP. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem procesné zavinenie použitý v § 256 ods. 1 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a spravidla medzi toto procesné zavinenie zaraďujeme dispozitívny úkon žalobcu, ktorým zobral žalobu (jej časť) späť, na základe čoho konanie muselo byť zastavené.

19. V prípade, ako je tento, súd správne rozhodoval o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, pretože vzhľadom na výsledok konania, voči žalovanému v 1. rade bola časť konania zastavená pre späťvzatie žalobcu, časť nároku bola zamietnutá a v časti nároku bol žalovaný v 1. rade zaviazaný k určitej povinnosti, teda

išlo o prípad, kedy každá z týchto strán sporu bola v konaní úspešná iba čiastočne. Pre takýto prípad súd bol povinný sa zaoberať pomerom úspechu a neúspechu týchto strán sporu a o trovách konania rozhodnúť pomerne, a iba v prípade, ak by úspech každej zo strán zodpovedal jeho neúspechu, resp. sa mu približoval, prichádzalo do úvahy rozhodnutie o nepriznaní trov konania žiadnej zo strán.

20. Vzhľadom na povahu predmetu konania, ktorým bolo vydanie jednotlivých huteľných vecí v celkovom počte 53 položiek, bolo jednoduchým matematickým spôsobom možné určiť, či niektorá zo strán sporu mala väčší úspech a s akým pomerom, prípadne, či úspech a neúspech každej zo strán sporu bol porovnateľný.

21. V prejednávacom prípade súd zastavil konanie v časti vydania 8 položiek huteľných vecí, vyhovel žalobe v časti 24 položiek huteľných vecí a zamietol žalobu v časti 21 položiek huteľných vecí. Pokiaľ si žalobca v konaní pôvodne uplatňoval vydanie jednotlivých huteľných vecí spolu v počte 53 položiek, bol úspešný iba v časti 21 položiek oproti 29 položkám (8+21), ohľadne ktorých mal neúspech. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že výrok o čiastočnom zastavení konania predstavuje z procesného hľadiska neúspech tej strany sporu, ktorá ho zavinila, teda v tomto prípade neúspech žalobcu. Na základe toho je zrejmé, že neúspech žalobcu prevyšuje jeho úspech, na strane žalovaného v 1. rade uvedené platí opačne. Úspech odvolateľa tak predstavoval 55% (29 deleno 53) a neúspech predstavoval 45% (21 deleno 53), v tomto prípade preto nemožno hovoriť o tom, žeby úspech a neúspech každej z týchto strán sporu navzájom zodpovedal, resp. sa mu približoval, preto bolo potrebné priznať náhradu trov konania žalovanému v 1. rade, a to pomerne. Pomer úspechu odvolateľa a jeho neúspechu pritom predstavoval 10% (55% mínus 45%).

22. Pokiaľ preto súd prvej inštancie na strane jednej síce uviedol, že zohľadnil pomer úspechu a neúspechu, avšak v konečnom dôsledku stranám sporu ich náhradu nepriznal, rozhodol nesprávne a odvolanie je z tohto dôvodu opodstatnené.

23. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že na závere odvolacieho súdu o opodstatnenosti priznať náhradu trov konania odvolateľovi, a to pomerne, nič nemení tá časť odvolania, v ktorej odvolateľ poukazuje na dôvody hodné osobitného zreteľa. Z podstaty § 257 CSP, ktorý upravuje výnimočné nepriznanie náhrady trov konania za predpokladu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa totiž vyplýva, že predmetná zákonná úprava slúži výlučne na to, aby neúspešná strana sporu nebola zaviazaná nahraďiť trovy druhej, inak úspešnej strane sporu. V prejednávacom prípade však neúspešnou stranou vo väčšom rozsahu bol ale žalobca, preto zohľadňovať dôvody hodné osobitného zreteľa voči odvolateľovi je bez právneho významu.

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s § 388 CSP zmenil rozsudok v spojení s jeho opravným uznesením v jeho napadnutom výroku V. tak, že žalovanému v 1. rade priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10 %.

25. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

26. Žalovaný v 1. rade ako odvolateľ bol v odvolacom konaní úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalobcovi, o konkrétnej výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, a to samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).